

Alexander Doegin over Donald Trump

28 april 2025

De komst van Trump als 47e president van de Verenigde Staten heeft veel tongen losgemaakt en heerst er onrust in menig Europese hoofdstad. Het is daarom des te meer interessant om te horen hoe tegen Trump en zijn 'beweging' uit Russisch perspectief wordt aangekeken. Alexander Doegin, Russische filosoof en behorend tot de entourage van president Poetin, lijkt enthousiast over Trump en ziet de hernieuwde periode van Trump als een soort revolutie. Op sommige punten lijken de twee dezelfde culturele waarden te delen.

Afbeelding Alexander Doegin en Donald Trump (AI-generated)

Alexander Doegin is een Russische filosoof en zo wordt gezegd een vertrouweling van president Poetin. Zijn dochter kwam in 2022 door een aanslag om het leven. Daria Doegina kwam om het leven toen haar auto in de buurt van Moskou vanop afstand tot ontploffing werd gebracht. Vermoed wordt dat de aanslag bedoeld was voor haar vader Alexander Doegin.

In een artikel op Arktos, een conservatieve anti-globalistische pro-Europese website, stelt Doegin dat Trump een revolutie ontketent. Al voor zijn aantreden zat iedereen te beven schrijft Doegin.

Velen vragen zich af hoe Trump president kon worden als, volgens zijn woorden, hij elementen van de deep state wil aanpakken. □ Volgens Doegin moet de Amerikaanse deep state worden gezien als *„de kern van het staatsapparaat en de ideologische en economische elite die er nauw mee verbonden is. In de VS vormen de staat, het bedrijfsleven en het onderwijs één systeem van onderling verbonden vaten in plaats van iets dat strikt gescheiden is. Hieraan kunnen we de traditionele geheime genootschappen en clubs in de V.S. toevoegen, die historisch gezien dienden als communicatie-knooppunten voor de elites. Dit hele complex wordt gewoonlijk de ‘diepe staat’ genoemd.“*

Na de Tweede Wereldoorlog maakte de VS twee fasen door: het ideologische en geopolitieke tijdperk van de Koude Oorlog met de USSR en het socialistische blok (1947-1991) en de periode van unipolariteit of het ‘einde van de geschiedenis’ (1991-2024). Tijdens de eerste fase was de VS een gelijkwaardige partner van de USSR, terwijl ze in de tweede fase hun tegenstander volledig versloegen en de enige politieke en ideologische wereldsupermacht (of hypermacht) werden. De ‘diepe staat’, in plaats van partijen of andere instellingen, werd de drager van deze onwrikbare koers naar wereldwijde dominantie.

Sinds de jaren negentig heeft deze dominantie steeds meer de vorm aangenomen van een links-liberale ideologie. De formule combineert de belangen van het grote internationale kapitaal en de progressieve individualistische cultuur. Deze strategie werd het meest omarmd door de Democratische Partij en onder Republikeinen werd ze gesteund door de ‘neocons’ De kerngedachte was het geloof in een lineair en continu groeitraject: van de Amerikaanse economie, de wereldeconomie en de planetaire verspreiding van liberalisme en liberale waarden, schrijft Doegin in zijn artikel.

Het leek erop dat alle staten en samenlevingen van de wereld het Amerikaanse

model hadden overgenomen – een politieke representatieve democratie, een kapitalistische markteconomie, een individualistische en kosmopolitische ideologie van mensenrechten, digitale technologieën en een westerse, centraal staande postmoderne cultuur. De ‘deep state’ van de VS omarmde deze agenda en stond garant voor de realisatie ervan.

Dit verklaart de continuïteit in het Amerikaanse presidentiële beleid van Clinton, Bush en Obama tot Biden, waarbij de eerste termijn van Trump een anomalie was. Zowel Democraten als Republikeinen – met George W. Bush als voorbeeld onder de Republikeinen – gaven uitdrukking aan de verenigde politieke en ideologische strategie van de ‘diepe staat’: globalisme, liberalisme, unipolariteit en hegemonie.

Vanaf het begin van de jaren 2000 kwam dit globalistische optimisme echter voor serieuze uitdagingen te staan.

Rusland onder Vladimir Poetin volgde niet langer blindelings het voorbeeld van de VS en begon zijn soevereiniteit te versterken. Dit werd vooral duidelijk na de toespraak van Poetin in München in 2007, de gebeurtenissen in Georgië in 2008, de annexatie van de Krim in 2014 en vooral het begin van de ‘Speciale Militaire Operatie’ (SMO) in 2022, de inval in Oekraïne. Dit alles druiste volledig in tegen de plannen van de globalisten.

China, vooral onder Xi Jinping, begon een onafhankelijk beleid te voeren, profiteerde van de globalisering en legde tegelijkertijd strikte beperkingen op wanneer de logica ervan in strijd was met de nationale belangen van China of zijn soevereiniteit bedreigde.

In de islamitische wereld groeiden de sporadische protesten tegen het Westen, variërend van het streven naar meer onafhankelijkheid tot een regelrechte afwijzing van de opgelegde liberale waarden.

In India kwamen rechtse nationalist en traditionalisten aan de macht met de verkiezing van premier Narendra Modi.

In Afrika namen de antikoloniale gevoelens toe en landen in Latijns-Amerika begonnen steeds meer hun onafhankelijkheid van de VS en het Westen te bevestigen.

Volgens Doegin leek het eerste presidentschap van Trump een ongeluk – een technische storing. Ja, Trump kwam aan de macht op een golf van populisme en kreeg steun van segmenten van de Amerikaanse bevolking die de globalistische

agenda en de 'woke'-cultuur (de links-liberale ideologie die hyperindividualisme, genderpolitiek, feminisme, LGBTQ-rechten, cancelcultuur en de bevordering van zowel legale als illegale immigratie voorstaat, naast andere elementen) steeds meer afwijzen.

Tussen 2016 en 2020 nam de 'deep state' Trump echter niet serieus, en Trump zelf slaagde er tijdens zijn presidentschap niet in om structurele hervormingen door te voeren. Na het einde van zijn eerste termijn steunde de 'deep state' Biden en de Democratische Partij, door de verkiezingen door te drukken met ongekennde druk op Trump, die ze zagen als een bedreiging voor de hele globalistische en unipolaire koers die de VS decennialang had gevolgd - met een zekere mate van succes. Dit verklaart de campagneslogan van Biden: 'Build Back Better', wat betekent 'Laten we nog beter herbouwen'. Deze slogan impliceerde dat het na de 'ontwrichting' van de eerste termijn van Trump noodzakelijk was om terug te keren naar de uitvoering van de globalistische liberale agenda.□□ Opvallend is dat Doegin de term 'build back better' anders leest dan velen doen, namelijk niet in het kader van de Great Reset, maar als herstel van de eerste termijn van Donald Trump.

Ondanks dat met de immense druk van de 'deep state' aan het bewind gekomen Jo Biden, kon hij niet aan hun verwachtingen voldoen. Doegin hierover: In plaats daarvan stelde hij dat het nodig was om de druk op ideologische tegenstanders op te voeren: Rusland een strategische nederlaag toebrengen, China's regionale expansie onderdrukken (het 'Belt and Road Initiative'), BRICS saboteren, populistische bewegingen in de VS en Europa de kop indrukken en zelfs Trump uitschakelen (juridisch, politiek en fysiek). Dit resulteerde in het aanmoedigen van terroristische methoden en het aanscherpen van links-liberale censuur. Onder Biden werd het liberalisme effectief een totalitair systeem.

Doegin verder: De 'deep state', die over het algemeen geen eigen coherente ideologie heeft, lijkt nu bereid om te experimenteren met een significante herziening van de liberale ideologie, zo niet de volledige ontmanteling ervan. Voor onze ogen neemt het Trumpisme de kenmerken aan van een afzonderlijke en onafhankelijke ideologie, die vaak rechtstreeks ingaat tegen het links-liberalisme dat tot nu toe de overhand had.

Het Trumpisme als ideologie is niet monolithisch en bevat meerdere polen. Het algemene kader ervan wordt echter steeds duidelijker: afwijzing van globalisme,

links-liberalisme (progressivisme), en woke cultuur.

De 'diepe staat', die over het algemeen geen eigen coherente ideologie heeft, lijkt nu bereid om te experimenteren met een significante herziening van de liberale ideologie, zo niet de volledige ontmanteling ervan. Voor onze ogen neemt het Trumpisme de kenmerken aan van een afzonderlijke en onafhankelijke ideologie, die vaak rechtstreeks ingaat tegen het links-liberalisme dat tot nu toe de overhand had.

Doegin beschrijft dat volgens Trump Bill Gates en George Soros als het kwaad worden beschouwd. *"Is dat zo, vraag ik me af. Heeft Gates niet drie uur met Trump in Maro Lago gedineerd met Gates? En deelde hij daags erna maar liefst 500 miljard dollar uit aan Stargate, een project dat de doorontwikkeling van AI en mRNA beoogt?"*

Commentaar

Doegin's interpretatie van Trump's acties als een nieuwe ideologie lijkt mij wat ver gaan. Trump handelt en denkt als een handelaar: geld en macht zijn voor hem de belangrijkste besliscriteria. Trump's teruggrijpen op traditionele waarden zijn niet direct een ideologie, maar wijst op een diep gewortelde traditionalisme zoals die ook in Europa merkbaar is door de opkomst van rechtsconservatieve partijen. Verder moet Trump zijn sponsors in de wapenindustrie, Big Tech en Big Farma tevreden stellen. Zij hebben hem USD 4,7 miljard toegeschoven voor zijn verkiezingscampagne. Het is pay back time. De enige echte vrijheid die Trump krijgt is die van de culturele revolutie, weg van de woke-, klimaat- en genderideologie.

De analyse van Doegin als Rus en entourage van president Vladimir Poetin lijkt Trump te idealiseren maar is over het algemeen een neutrale analyse. Het geeft aan dat er een helder Russisch perspectief is op wat er in het Westen gebeurt. Dan kan niet gezegd worden van Westerse analisten over wat er in Rusland gebeurt.